

γράφη παρὰ τοῦ Ἱεράρχου. Ὁ δὲ Ἀνδρέας Σπηλιόπουλος ἱερεὺς καὶ νομοφύλαξ ἦτον ἐν Δημητσάνῃ.

Ὅχι μόνον ἀποθαμμένον, διὰ τῆς σαλατοποιήσεως τῶν ἀπομνημονευμάτων, ἀλλὰ καὶ ζωντανὸν ἐλήστευσαν τὸν ἱεράρχην οἱ ἀπόγονοι ἐκείνων, οἵτινες ὑπὸ τὸν Ψαρὸν, παραλαβόντες καὶ τὰς γυναῖκας των μὲ τὰ ταγάρια κενὰ πρὸς μετακόμισιν τῆς λείας, ἐπολέμησαν τοῦ Τούρκου πρὸ τῆς Τριπόλεως ἐν ἔτει 1770 (Σάθα Τουρκ. Ἑλλάς 493). Φαίνεται ὅτι συνέβαινεν τοιαῦτα τινες ἀταξίαι καὶ ληστεῖαι ἐν Δημητσάνῃ, ὡς ἐκ τῆς ἀναρχίας. Δι' ὃ οἱ κάτοικοι συνελθόντες τὴν 6 Μαρτίου 1826 ἀπεφάσισαν, ὅπως μετακομίσωσι τὰς οἰκογενείας των εἰς τὴν Μοῆν τοῦ Φιλοσόφου, ἀνακαίνισμένης τῆς ἐν τῷ βράχῳ τῆς λεγομένης τοῦ Νεοφύτου, ὡς τοῦτο δείκνυται ἐκ τινος σωζομένου συμφωνητικοῦ ἐγγράφου φυλαχθέντος ὑπὸ τοῦ Παπανδρέου, μετ' ἀκριβοῦς σημειώσεως τῆς γενεμένης δαπάνης διὰ τὴν ἀνακαίνισιν καὶ τῶν ἐκεῖ φυλαχθεισῶν οἰκογενειῶν, ὑποχρεωθεισῶν εἰς συνεισφοράν. Ἀρχιμπουλούκμπασης καὶ Κισλάραγας, ἦτο ὁ Παπανδρέας ὅστις, κατέστρεψε, ὡς ἐκ τῆς ἀνακαίνισεως, πᾶν τυχὸν φυλαττόμενον ἐκεῖ μεσαιωνικὸν μνημεῖον, ἐπὶ ὧς ἀπεξίσθη διὰ Τηνίων ἐργατῶν καὶ μαρμάρινος Λέων, Μακεδονικῆς τέχνης, κατὰ τὸν ἀρχιτέκτονα Κουταντζόγλου καὶ τὸν ἀείμνηστον Καθηγητὴν Εὐθ. Καστόρχην. Τὰ ἐν τῇ μονῇ συντελεσθέντα τότε ὑδραυλικά ἔργα ἐθεώρησάν τινες ὡς τοιαῦτα τῆς δεκάτης ἑκατονταετηρίδος. Τοιοῦτα ἀτοπήματα γεννῶνται ὁπόταν ἀποκρύπτονται σπουδαῖα ἐγγραφα ἀφορῶντα τὴν ἱστορίαν.

Ἐπιστολή.

Παπᾶ κύρ Ἀνδρέα ἀσπάζομαί σε.

ὁ Πανιερ. ἅγιος Π. Πατρῶν, καὶ ὅλοι οἱ πατριῶται Σὲ ἀσπάζονται καὶ ὅλους τοὺς πατριώτας.

Μὲ λύπην μας ἐμάθαμεν ἐκ φήμης ὅτι οἱ ἐχθροὶ ἐπέεραν ἀπὸ

